

nesimțitori decât dobitoacele și mai neumiliți decât pietrele!

Nu așa, fraților, nu așa, ci, mai de grabă noi, cu frică și cu cutremur, să laudăm și să slăvim dumnezeieștile patimi ale Mântuitorului Hristos și Dumnezeuului nostru, schimbându-ne cu laudată schimbare și împreună cu Stăpânul suferind, întâi prin supunere și prin tăierea vocii, apoi prin omorârea poftelor trupești. De vom socoti cu amănuntul, putem pricepe că datorie avem ca să dăm toată dragostea lui Dumnezeu. Căci cine din noi pentru dragostea vreunui prieten a fost închis, sau a murit pentru iubitul său? Dar Dumnezeuul nostru. Cel bun, n-a pățimit una sau două, ci multe și nenumărate patimi a suferit numai pentru noi păcătoșii. De aceea Fericitul Pavel cu cuviință a grăit, aducând aminte de acestea: *"M-am încredințat că nici însăși moartea, nici viața, nici îngerii, nici începătoriile, nici puterile, nici lucrurile acestui veac, nici cele viitoare, nici înălțimea, nici adâncimea, nici altceva, poate să mă despartă de dragostea lui Dumnezeu cea în Hristos Iisus"*. Că Dumnezeu atâta dragoste a arătat față de noi, încât pe Fiul său Cel unul născut L-a dat spre moarte, ca nimeni să nu piară din cei ce cred în El, ci să aibă viață veșnică. Pentru aceea și sfinții poșteau ca să dovedească oarecare răsplătire lui Dumnezeu, pentru atâta dragoste ce are către noi. Neavând ce să dea, unii și-au dat sângele lor, cum au făcut ucenicii, alții își trudeau și își istoveau trupurile lor cu postul și cu alte osteneli, cuvioșii și dreptii, iar alții au împărțit bogăția lor prin milostenie, cântând cu dumnezeiescul David: *"Ce vom răsplăti Domnului pentru toate câte ne-a dat nouă"*? Deci, și noi fraților să rostim neîncetat această spusă cu dragoste și cu tot sufletul nostru în toate zilele adăugând osârdia și nevoița spre lucrarea mântuirii noastre, ca împreună cu sfinții să ne facem moșteni bunătăților veșnice în Hristos Iisus Domnul nostru, a Căruia este slava și puterea împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(Sfântul Teodor Studitul, Cuvântări duhovnicești)

Să tacă tot trupul omenesc și să stea cu frică și cu cutremur, și nimic pământesc întru sine să nu gândească, că Împăratul împăraților și Domnul domnilor merge să Se junghie și să Se dea spre mâncare credincioșilor.

Și merg înaintea Lui Cetele îngerești cu toată căpetenia și puterea, Heruvimii cei cu ochi mulți și Serafimii cei cu câte șase aripi, fețele acoperindu-și și strigând cântarea: Aliluia, Aliluia, Aliluia!

(Tropar, glasul al 5-lea din Acatistul Sfințelor și Mântuitoarelor Pătimiri ale Domnului nostru Iisus Hristos)

VITAMINA DUHOVNICEASCĂ

Să stăm, fraților, pe Golgota, în fața crucilor, și să începem să ne măsurăm cu ele și pe ele cu noi, fiecăruia care i se potrivește.

Simon Cirineul, cel ce a purtat Crucea Domnului, este modelul acelor purtători de cruce care suferă necazuri și privațiuni exterioare.

Tocmai v-am spus înainte pe cine reprezintă tâlharul cel înțelept răstignit, și pe cine, Domnul pe Cruce: primul, pe cel ce se luptă cu patimile, iar Domnul, pe bărbații desăvârșiți, răstigniți prin predarea în voia lui Dumnezeu.

Dar crucea tâlharului celui rău pe cine reprezintă? Pe aceia care lucrează patimilor. Patimile îi chinuiesc, îi sfâșie, îi răstignesc de moarte, nedându-le nicio bucurie și nici un fel de speranță.

După aceste semnalmente, măsoară-te cu fiecare dintre aceste cruci și, după ele, află cine ești: Simon Cirineul, tâlharul cel înțelept sau cel ce Îl imită pe Domnul Hristos, sau tâlharul cel rău, din pricina patimilor ce te consumă?

(Sf Teofan Zăvorâtul Viața Lăuntrică)